

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง
พุทธศักราช ๒๔๗๔

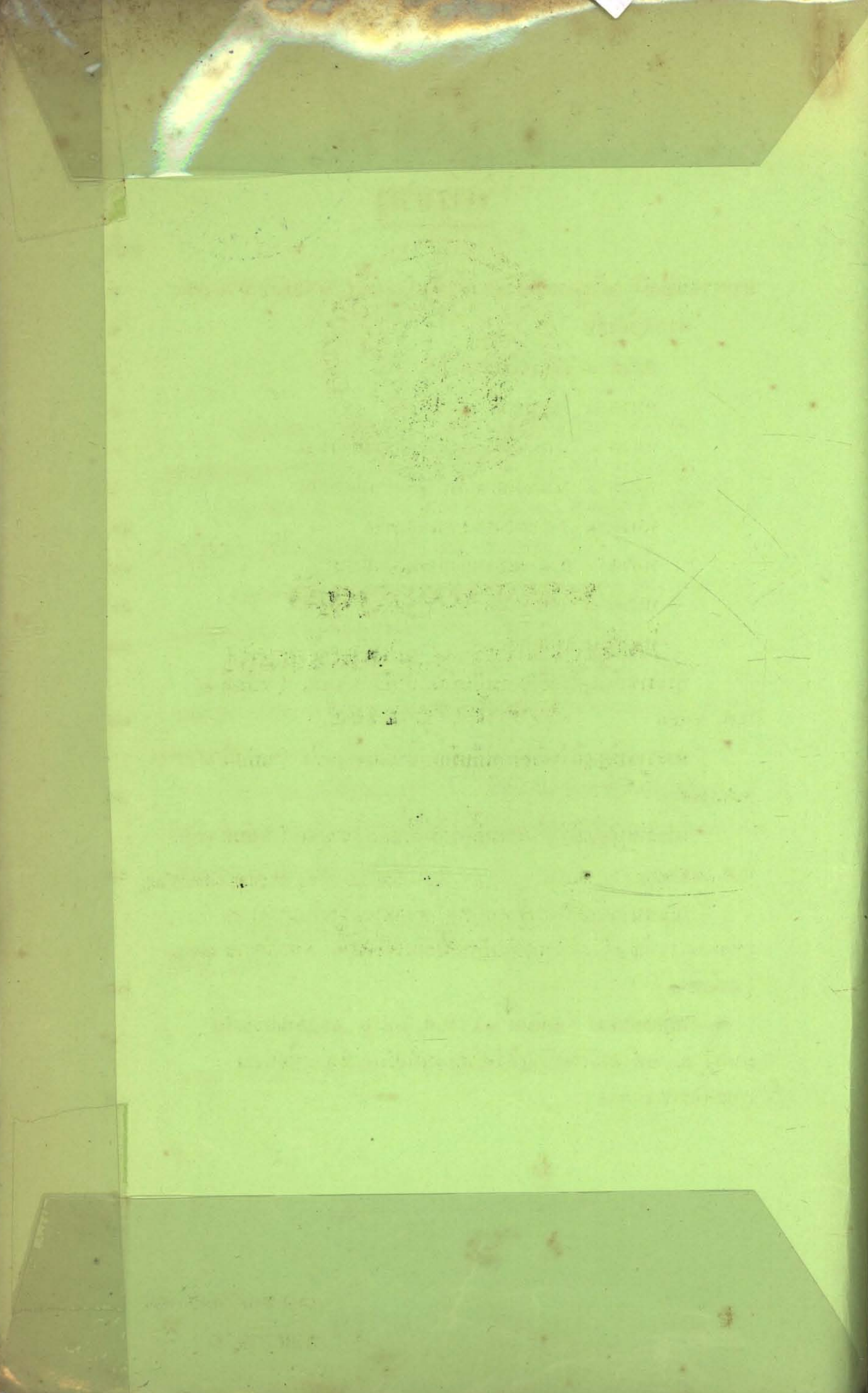
พร้อมด้วย

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงมหาดไทย และประกาศกระทรวงมหาดไทย

ออกตามความในพระราชบัญญัติ

KL
44
ค178พ
ฉ.1

กองควบคุมวัสดุเชื้อเพลิง
กรมโยธาธิการ

สารบัญ

	หน้า
พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔	๑
ความเบื้องต้น	๑
หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๑
หมวด ๒ ใบอนุญาต	๓
หมวด ๓ น้ำมันเชื้อเพลิงที่ไม่ได้จำหน่ายขาย	๓
หมวด ๔ น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับจำหน่ายขาย	๖
หมวด ๕ การขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง	๑๓
หมวด ๖ อำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงาน	๑๔
หมวด ๗ บทกำหนดโทษ	๑๖
หมวด ๘ เบ็ดเตล็ด	๑๗
พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒)	
พ.ศ. ๒๔๕๖	๑๘
พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๓)	
พ.ศ. ๒๕๐๘	๑๖
พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๔)	
พ.ศ. ๒๕๒๐	๑๘
กฎเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๑)	๒๐
กฎกระทรวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๐ ออกตามความใน มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔	๓๑

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961134303

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๔๘๒) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๔๗๔ ๓๒๐

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๔๗๔ ๓๓

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๔๗๔ ๓๕

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดชนิดของเหลวต่าง ๆ
ที่เป็นน้ำมันเชื้อเพลิง ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง
พุทธศักราช ๒๔๗๔ ๓๗

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดชนิดของเหลวต่าง ๆ
ที่เป็นน้ำมันเชื้อเพลิง ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง
พุทธศักราช ๒๔๗๕ (ฉบับที่ ๒) ๔๔

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๓๐

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๔๗๔

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

พุทธศักราช ๒๔๗๔

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปกพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรจัดให้มีระเบียบควบคุม การเก็บรักษา ตลอดจนการบรรจุขนถ่ายและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อป้องกันอัคคีภัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

ความเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๔”

หมวด ๑

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้ซึ่งเสนาบดีได้ตั้งขึ้นใหม่
หน้าที่ทำการตามพระราชบัญญัติ

“นายช่าง” หมายความว่า นายช่างผู้ซึ่งเสนาบดีได้ตั้งขึ้นใหม่หน้าที่ทำการ
ตามพระราชบัญญัติ

“น้ำมันเชื้อเพลิง” รวมความว่า ของเหลวทั้งปวงที่เรียกกันว่าว๊อคคอลลิต์
เกโรซีน (น้ำมันก๊าด) ปาราฟิน เปโตรเลียม กาโซลิน เบนโซล เบนโซลีน
เบนซิน นัฟธา และสิ่งอื่น ๆ ตามที่เสนาบดีจะได้ประกาศเพิ่มเติมภายหลังว่าเป็น
น้ำมันเชื้อเพลิง ไม่ว่าจะเกิดโดยธรรมชาติ หรือทำขึ้นจากเปโตรเลียม ถ่านศิลา ซิลด์
เซล บิต ฯลฯ และสิ่งซึ่งทำขึ้นจากสิ่งอื่น ๆ อีกค่อหนึ่ง

“ชั้นเกิดไฟ” หมายความว่า เขตความร้อนเมื่อน้ำมันเชื้อเพลิงได้กระทบ
แล้ว อาจมีไอลุกเป็นเพลิงได้

“หีบ” หมายความว่า หีบบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณไม่เกินสองบับ

“บับ” หมายความว่า หีบบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณไม่เกิน ๒๐ ลิตร
มาตรา ๔ น้ำมันเชื้อเพลิงตามที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้ ได้แบ่งเป็น ๓
จำพวก คือ

๑. “ชนิดไม่นำกลัวอันตราย” หมายความว่า ชนิดที่มีชั้นเกิดไฟสูงกว่า
๖๖ องศาเซลเซียสขึ้นไป

๒. “ชนิดธรรมดา” หมายความว่า ชนิดที่มีชั้นเกิดไฟในระหว่างตั้งแต่ ๖๖
ลงมาจนถึง ๒๓ องศาเซลเซียส

๓. “ชนิดนำกลัวอันตราย” หมายความว่า ชนิดที่มีชั้นเกิดไฟต่ำกว่า
๒๓ องศาเซลเซียสลงมา

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ห้ามมิให้ปรับใช้แก่น้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ใน
ราชการทหารโดยเฉพาะ

หมวด ๒

ใบอนุญาต

มาตรา ๖ การเก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงทุกชนิด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงาน เว้นไว้แต่จะได้อำนาจไว้พระราชบัญญัตินี้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๗ สถานที่สำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงดังที่ได้กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยนั้น ต้องได้รับใบอนุญาตและปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๘ การขออนุญาตนั้น ต้องยื่นใบขอต่อเจ้าพนักงาน เมื่อเจ้าพนักงานได้พิจารณาเห็นเป็นการถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตให้คำร้องขอและใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา ๙ บรรดาสถานที่ที่รับอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงต้องมีป้ายตามชนิดและขนาดซึ่งเจ้าพนักงานจะได้กำหนดไว้ ณ ที่ที่เห็นได้ง่าย ป้ายนั้นให้มีคำว่า “สถานที่รับอนุญาตเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ใบอนุญาตที่.....”

“มาตรา ๑๐ ใบอนุญาตทุกฉบับหมดอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคม”

ความในมาตรา ๑๐ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๑๑ การขออนุญาตต่อใหม่ ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกันกับเมื่อขออนุญาตชั้นต้น

หมวด ๓

น้ำมันเชื้อเพลิงที่ไม่ได้จำหน่าย

ก. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่น่ากลัวอันตราย

มาตรา ๑๒ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่น่ากลัวอันตรายนั้นถ้ามีปริมาณไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร ไม่ต้องรับใบอนุญาต

ข. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา

มาตรา ๑๓ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาขึ้น

(ก) ถ้ามีปริมาณไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร ไม่ต้องรับใบอนุญาต

(ข) ถ้ามีปริมาณเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒,๕๐๐ ลิตร ต้องได้รับใบอนุญาตก่อน และต้องเก็บในสถานที่ซึ่งอยู่ไกลจากเรือนคน หรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำ หรือเก็บสินค้าต่างๆ อย่างน้อย ๕ เมตรโดยรอบ

ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา มีปริมาณเกิน ๒,๕๐๐ ลิตร

ค. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนํ้ากลั่นอันตราย

มาตรา ๑๔ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนํ้ากลั่นอันตรายขึ้น

(ก) ถ้ามีปริมาณไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร ไม่ต้องมีใบอนุญาต แต่ต้องบรรจุไว้ในสิ่งที่ทำด้วยแก้วซึ่งปิดไว้เรียบร้อย หรือโลหะซึ่งปิดไว้เรียบร้อย ทั้งต้องมีป้ายหรือตัวอักษรระบุปิดไว้ให้อ่านได้ง่ายบอกชนิดน้ำมันและให้มีคำว่า “ไวไฟ” เขียนเต็มลงด้วย ถ้ามีของหุ้มห่อชั้นนอกหรือหีบห่อดี ต้องปิดป้ายไว้อย่างเดียวกันกับชั้นใน

(ข) ถ้ามีปริมาณเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒,๕๐๐ ลิตร ต้องได้รับใบอนุญาตก่อนและต้องปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา(ก) และต้องเก็บในสถานที่ซึ่งอยู่ไกลจากเรือนคน หรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่างๆ อย่างน้อย ๑๐ เมตรโดยรอบ

ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนํ้ากลั่นอันตรายมีปริมาณเกิน ๒,๕๐๐ ลิตร

มาตรา ๑๕ เมื่อเจ้าพนักงานพิจารณาเห็นว่าเป็นการจำเป็นที่จะต้องเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา หรือชนิดนํ้ากลั่นอันตรายไว้ในที่ใกล้กับสถานที่ซึ่งต้องใช้น้ำมันนั้นเพื่อประโยชน์ หรือสะดวกแก่การอุตสาหกรรมหรือการค้าขายอย่างใด เมื่อไม่มีที่เก็บซึ่งมีระยะห่างไกลโดยรอบดังกำหนดไว้ในเบื้องต้นแล้ว ก็จะอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีปริมาณไม่เกิน ๒,๕๐๐ ลิตรไว้ได้ แต่

(ก) ต้องเก็บไว้ในบ่อซึ่งทำด้วยคอนกรีตมีโครงเหล็กหรือถังกเหล็กฝังลงไป
ในดินและมีทึบคิมิซิด บ่อหรือถังกต้องให้มีปล่องอากาศสูงจากพื้นดิน อย่าง-
น้อย ๔ เมตร และมีตะแกรงปิดปล่อง ตะแกรงให้ใช้ขนาดมีรูไม่น้อยกว่า ๑๔๔ รู
ต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร หรือ

(ข) เก็บไว้ในห้องที่สร้างด้วยอิฐหรือคอนกรีต หรือหิน หลังกา และ
เพดาน (ถ้ามี) ทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง ถ้าก้อด้วยอิฐหรือหิน ผนังห้อง
ทุกด้านต้องหนาไม่ต่ำกว่า ๒๓ เซนติเมตร ก้อด้วยซีเมนต์ และมีประตูคิมิซิด
ทำด้วยคอนกรีตหรือเหล็กหรือวัสดุอย่างอื่นตามที่เจ้าพนักงานจะเห็นชอบ

บ่อ ถัง หรือห้องที่กล่าวนี้ ต้องปิดไว้เสมอทุกเวลา เว้นไว้แต่เมื่อเอาน้ำมัน
เข้าไว้ หรือเอาน้ำมันออกเท่านั้น

บ่อ ถัง หรือห้องที่กล่าวนี้ จะต้องทำให้เป็นที่พอใจของนายช่าง

มาตรา ๑๖ ภายในที่เก็บน้ำมันตามที่บัญญัติไว้ตั้งแต่มาตรา ๑๒ ถึง ๑๕ นั้น
ห้ามมิให้ใช้ไฟที่เปลวแลบได้โดยไม่มีวัสดุปิดบังหรือมีเตาไฟ หรือทำการหุงต้ม
หรือมีวัสดุที่อาจลุกเป็นเพลิง

“มาตรา ๑๖ ทวิ ส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือบุคคลใด ซึ่งมีความ
จำเป็นต้องเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาหรือชนิดนำกลั่นอันตรายไว้เพื่อใช้ใน
ราชการ ใช้ในกิจการอุตสาหกรรม หรือเกษตรกรรมของตนเอง แล้วแต่กรณี มี
จำนวนเกิน ๒,๕๐๐ ลิตร ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติ
และการเก็บต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕
และมาตรา ๓๗ แล้วแต่กรณี

ในการอนุญาต ให้เจ้าพนักงานกำหนดจำนวนปริมาณสูงสุดของน้ำมันเชื้อ-
เพลิงดังกล่าวที่ผู้ได้รับอนุญาตอาจเก็บไว้ได้ในขณะใดขณะหนึ่งด้วย ทั้งนี้โดยคำนึง
ถึงความจำเป็นในการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ได้รับอนุญาต ”

ความในมาตรา ๑๖ ทวินี้ เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยการเก็บรักษา
น้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐

หมวด ๔

น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับจำหน่ายขาย

ก. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่น่ากลัวอันตราย

มาตรา ๑๗ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่น่ากลัวอันตรายนั้น ถ้ามีปริมาณไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร ไม่ต้องรับใบอนุญาต

ข. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา

มาตรา ๑๘ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดามีปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร จะเก็บและจำหน่ายได้โดยไม่ต้องรับใบอนุญาต แต่ต้องเก็บและจำหน่ายในสถานที่ซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานและต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา ๑๙ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดามีปริมาณเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตรนั้น ต้องได้รับใบอนุญาตก่อนและต้องเก็บในสถานที่ดังต่อไปนี้

(ก) ห้องที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ผนังและพื้นต้องทำด้วยหิน ซีเมนต์ คอนกรีต เหล็กหรืออิฐ หลังคาและเพดาน (ถ้ามี) ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง และห้องที่เก็บน้ำมันนั้นจะต้องตั้งอยู่ห่างจากเตาไฟ หรือที่ทำการหุงต้ม ใดๆ ภายในระยะอย่างน้อย ๓ เมตรโดยรอบ หรือ

(ข) ถ้าจะอนุญาตให้เก็บไว้ในโรงเรือนที่สร้างด้วยไม้หรือจากหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดนอกจากที่กล่าวไว้ในอนุมาตรา (ก) ที่เก็บน้ำมันนั้นจะต้องอยู่ไกลจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่างๆ อย่างน้อย ๒๕ เมตรโดยรอบ

ในการจำหน่ายขาย ต้องปฏิบัติตามกฎเสนาบดี

มาตรา ๒๐ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาที่มีได้เก็บในถังใหญ่ มีปริมาณเกิน ๕,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานและต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในมาตราต่อไป

มาตรา ๒๑ การที่จะขอใบอนุญาตทำสำหรับเก็บน้ำมันตามความในมาตรา ๒๐ นั้น ต้องทำแผนผังสถานที่นั้นติดมาด้วยพร้อมทั้งแผนที่แสดงฐานะและลักษณะของโรงเรือนซึ่งอยู่ภายในระยะ ๕๐ เมตรโดยรอบ แผนที่และแผนผังนั้นจะต้องใช้มาตราส่วนไม่ย่อมากกว่า ๑ ใน ๑๐๐๐

มาตรา ๒๒ ที่เก็บน้ำมันนั้น จะต้องกระทำให้อยู่ตามแผนผังที่นายช่างได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว และจะต้องเป็นไปตามลักษณะ คือ

๑. ผนังและผนังก่อด้วยหินหรืออิฐ หรือทำด้วยซีเมนต์ คอนกรีต หรือเหล็ก และต้องทำเป็นผนังชั้นเดียว ผนังนั้นถ้าก่อด้วยอิฐหรือหินจะต้องหนาอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๓๕ เซนติเมตร

๒. ระหว่างฝาผนังกับหลังคาโดยรอบ ต้องเว้นไว้ให้โปร่งเป็นตารางไม่ต่ำกว่า ๕๐ เซนติเมตร ผนังที่ก่อติดริมผนังต้องเว้นช่องลมเดินได้

๓. หลังคาและเพดาน (ถ้ามี) ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

๔. ประตูถ้าทำด้วยไม้ ต้องมีขนาดหนาไม่น้อยกว่า ๖ เซนติเมตร

๕. บรรดาหน้าต่าง ต้องใช้บานเปิดออกภายนอก

๖. ธรณีประตู ต้องสูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า ๒๕ เซนติเมตร ธรณีหน้าต่าง ต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

มาตรา ๒๓ รอบที่เก็บน้ำมันนั้น ระยะห่างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร ต้องพูนดินยกขึ้นเป็นคัน ส่วนหน้าขของคันดินนั้นต้องไม่ต่ำกว่า ๑๕ เซนติเมตร ที่ภายในคันดินนั้นจะต้องบรรจุน้ำมันได้ทั้งหมดตามปริมาณที่ได้รับอนุญาตให้เก็บไว้ และภายในคันดินห้ามมิให้ทำพื้นด้วยวัสดุที่อาจเป็นเชื้อเพลิง

มาตรา ๒๔ คันดินรอบที่เก็บน้ำมันนั้น ต้องมีระยะไกลจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย ๒๐ เมตรโดยรอบ

มาตรา ๒๕ บรรดาท่อทางหลายที่ทำออกมาจากคันดินนั้น ต้องให้มีบาน
กันหรือประตูซึ่งจะให้เปิดเฉพาะต่อเมื่อเวลาจำเป็นให้น้ำไหลออกเท่านั้น

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ทำการบดกรีหรือทำการอย่างหนึ่งอย่างใดโดยต้องใช้
เพลิงหรือความร้อน เว้นไว้แต่จะทำในสถานที่หนึ่งต่างหากซึ่งจะต้องจัดให้มีไว้
สำหรับการเหล่านี้ สถานที่นั้นต้องอยู่นอกแต่ใกล้ชิดกับคันดินและต้องเป็นสถานที่
ทำด้วยวัตถุคงที่กล่าวไว้ในมาตรา ๒๒ อนุมาตรา ๑ ถึง ๓ ในสถานที่ทำการที่กล่าวนี้
ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้เก็บสิ่งของอย่างใดที่เป็นเชื้อเพลิง (นอกจากน้ำมัน
เชื้อเพลิงและสิ่งที่ทำขึ้นจากน้ำมันเชื้อเพลิงและวัตถุที่จำเป็นต้องใช้ประกอบ) ไว้
ภายในคันดิน

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ใช้แสงไฟอย่างหนึ่งอย่างใดภายในคันดิน กิจการ
ทุกอย่างที่จะกระทำภายในคันดินนั้น จะทำได้เฉพาะแต่เวลากลางวันเมื่อยังมีแสง
อาทิตย์ เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตพิเศษ

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้มีสิ่งใดกีดกันช่องลมที่กล่าวไว้ในอนุมาตรา ๒ แห่ง
มาตรา ๒๒

ก. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำกลว้อันตราย

มาตรา ๓๐ การเก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำกลว้อันตรายมี
ปริมาณไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร ให้บังคับตามความในมาตรา ๑๘ และต้องปฏิบัติตาม
ความในมาตรา ๑๘ ด้วย

ผู้จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงจะต้องเตรียมทราขายให้มีไว้สำหรับดับเพลิงได้ทันที
ทราขายนี้จะต้องเก็บไว้ในที่ใกล้ หยิบได้สะดวกและให้เพียงพอตามส่วนสัมพันธ์ คือ
ทราขาย ๒ บับ ต่อน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำกลว้อันตราย ๑๐ บับ

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ชนิดน้ำกลว้อันตรายมีปริมาณเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลิตรไว้ นอกจากในที่ซึ่งทำเป็นถังเหล็กฝังจมอยู่ใต้ดินหรือทำเป็นห้องแยกเก็บอยู่เฉพาะแค้น้ำมันเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก ห้องทวนจะต้องเบนไปตามเงอนไขตั้งต่อไปน คือ

๑. พนผนังและเพดาน ต้องทำด้วยวัตถุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง
๒. ประตูต้องเป็นประตูปิดมิดชิดทำด้วยคอนกรีต หรือเหล็ก หรือวัตถุอย่างอื่นตามที่เจ้าพนักงานจะเห็นชอบ
๓. มีระยะห่างจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่างๆ อย่างน้อย ๕ เมตรโดยรอบ
๔. ต้องมีช่องลมบนหลังคาและมีช่องที่ฝาตอนใกล้พื้นเพื่อถ่ายอากาศ

มาตรา ๓๒ ถ้าจะอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำกลว้อันตรายไว้ในโรงเรือนที่สร้างด้วยไม้หรือจาก นอกจากที่กล่าวไว้ในมาตรา ๓๑ ต้องปฏิบัติตามความในอนุมาตรา (ข) แห่งมาตรา ๑๕

มาตรา ๓๓ ในที่เก็บน้ำมันซึ่งทำเป็นห้องแยกอยู่ส่วนหนึ่งต่างหากตามความมาตรา ๓๑ และ ๓๒ นั้นห้ามมิให้ขายย่อย เว้นไว้แต่จะขายทั้งบับหรือหีบ ถ้าอยู่ในถังซึ่งฝังจมอยู่ใต้ดินจึงขอมให้ขายย่อยได้ แต่ถึงเช่นนั้นก็ต้องมีที่อ้ำรับไขปิดและเปิดได้ให้เรียบร้อยโดยมิให้น้ำมันรั่วไหล

มาตรา ๓๔ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำกลว้อันตรายมีปริมาณเกิน ๑,๐๐๐ ลิตร ที่มีได้เก็บในถังใหญ่ตั้งระบู่ไว้ในตอน ง. แห่งหมวดนี้ ท่านให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๐ ถึง ๒๕ เว้นแต่ระยะที่กล่าวไว้ในมาตรา ๒๔ นั้นให้เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐ เมตร

มาตรา ๓๕ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำกลว้อันตรายมีปริมาณไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ในถังใต้พื้นดินนั้น ต้องยื่นแผนผังโดยละเอียดแสดงการตั้งถัง การ

วางท่อ การตั้งเครื่องสูบน้ำมันได้จัดทำเรียบร้อยแล้ว

มาตรา ๓๖ ให้เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตให้ต่อเมื่อได้ตรวจเห็นเป็นที่พอใจแล้ว เป็นต้นว่า

๑. ถังและเครื่องสูบน้ำมันได้จัดทำเรียบร้อยแล้ว
๒. ถังบรรจุน้ำมันได้ฝังลงในพื้นดิน และส่วนบนของถังต่ำกว่าระดับพื้นดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร

๓. ถังบรรจุน้ำมันมีท่อช่องลมติดไว้ ส่วนปลายของท่อมีตะแกรงปิดกันไว้ด้วย และอยู่สูงจากระดับพื้นดิน

ง. การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา

และชนิดนำกลว้ออันตรายในถังใหญ่

มาตรา ๓๗ การตั้งถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณเกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อน

มาตรา ๓๘ การที่จะขอใบอนุญาตทำถังเก็บน้ำมันตามความในมาตรา ๓๗ นี้ ต้องทำแผนผังมาแสดงตามความในมาตรา ๒๑

“มาตรา ๓๘ ถังที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ต้องทำตามแผนผังที่นายช่างได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว และอยู่ในบังคับดังกล่าวต่อไปนี้

๑. ถังบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงต้องทำด้วยเหล็กเหนียวถ่านอ่อน ครึ่งด้วยหมุดหรือเชื่อมด้วยไฟฟ้าให้แน่นมิให้น้ำมันรั่วไหลได้จนเป็นที่พอใจเจ้าพนักงาน

๒. ช่องลมหรือท่อสำหรับถ่ายอากาศจากถัง ต้องมีตะแกรงลวด ๒ ชั้น ตะแกรงต้องใช้ขนาดรูไม่น้อยกว่า ๑๔๔ รู ใน ๑ ตารางเซนติเมตร ถ้าจะใช้ตะแกรงลวดในที่กล่าวนี้ต้องมีช่องลมหรือท่อสำหรับถ่ายอากาศอย่างปิดเปิดได้ตามที่เจ้าพนักงานเห็นชอบ

๓. หลังคาคลุมถัง ต้องทำด้วยเหล็กหรือวัตถุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

๔. การติดตั้งเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องมีระยะดังนี้คือ

(ก) ในการติดตั้งไม่รวมกันเป็นหมู่ถัง สำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลว้อันตรายหรือน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา ถ้าเป็นถังตั้งตามแนวยืน ระยะห่างระหว่างถังต่อถัง ต้องไม่น้อยกว่าเส้นผ่าศูนย์กลางของถังใบที่เส้นผ่าศูนย์กลางยาวกว่าหรือน้อยกว่าความกว้างของถังด้านที่ยาวกว่าหรือจะใช้ระยะไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตรก็ได้ หรือถ้าเป็นถังตั้งตามแนวนอน ระยะห่างระหว่างถังต่อถัง ต้องไม่น้อยกว่าความยาวของถังใบที่ยาวกว่าหรือจะใช้ระยะไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตรก็ได้ แต่สำหรับถังที่ใช้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่นำกลว้อันตราย จะใช้ระยะห่างจากถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลว้อันตรายหรือน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาไม่น้อยกว่า ๖ เมตรก็ได้

ในการติดตั้งรวมกันเป็นหมู่ถังสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลว้อันตรายหรือน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา ไม่ว่าจะมิถังที่ใช้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่นำกลว้อันตรายรวมอยู่ด้วยหรือไม่ ถ้าเป็นถังตั้งตามแนวยืน ระยะห่างระหว่างถังต่อถัง ต้องไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของเส้นผ่าศูนย์กลางของถังใบที่เส้นผ่าศูนย์กลางยาวกว่าหรือครึ่งหนึ่งของความกว้างของถังด้านที่ยาวกว่าหรือจะใช้ระยะไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตรก็ได้ หรือถ้าเป็นถังตั้งตามแนวนอน ระยะห่างระหว่างถังต่อถังจะใช้ระยะไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของความยาวของถังใบที่ยาวกว่าหรือจะใช้ระยะไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตรก็ได้

ในกรณีการติดตั้งรวมกันเป็นหมู่ถังตั้งแต่สองหมู่ขึ้นไปใกล้เคียงกัน ถังที่ตั้งสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงถังใดในหมู่ถังหนึ่งกับอีกถังหนึ่งในหมู่ถังที่ใกล้เคียงกันนั้น ให้ใช้ระยะห่างระหว่างถังต่อถังตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

(ข) ถัดต้องห่างจากเรือนคนหรือเตาไฟหรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย ๒๐ เมตรโดยรอบ

(ค) ถัดต้องห่างจากรั้วบริเวณที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงอย่างน้อย ๘ เมตร

๕. โดยรอบถังหรือหม้อต้มน้ำมันเชื้อเพลิงต้องทำเขื่อนหรือกำแพงล้อมไว้มีขนาดให้พอที่จะขังน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ได้ภายในเขื่อนหรือกำแพงล้อมนั้น เมื่อมีเหตุวิบัติเกิดแก่ถัง คือ

(ก) ถ้าเป็นถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา ต้องพอที่จะขังน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ได้ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงในถังทั้งหมด

(ข) ถ้าเป็นถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลั่นอันตราย ต้องพอที่จะขังน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ได้ทั้งหมดมิให้สั่นไหลออกจากเขื่อนหรือกำแพงนั้นได้เลย

๖. เขื่อนหรือกำแพงนั้น ต้องทำเครื่องป้องกันมิให้น้ำมันเชื้อเพลิงรั่วไหลไปตามทางท่อหรือรางน้ำได้

๗. บริเวณที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ต้องทำรั้วล้อมรอบด้วยวัตถุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง และต้องมีขนาดสูงไม่น้อยกว่า ๓ เมตร ทั้งต้องมีประตูทำด้วยคอนกรีตหรือเหล็กหรือวัตถุอย่างอื่นตามที่เจ้าพนักงานเห็นชอบ

๘. ภายในบริเวณที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องมีสายล่อฟ้าตามความเห็นชอบของนายช่าง

๙. ต้องมีเครื่องดับเพลิงไว้ประจำในบริเวณที่เจ้าพนักงานกำหนดหรือเห็นชอบ

๑๐. ต้องติดตั้งอุปกรณ์และสายดินเพื่อป้องกันอันตรายอันอาจเกิดขึ้นจากประจุไฟฟ้าสถิตย์ ให้กระแสไฟฟ้าไหลต่อเนื่องจากแผ่นหลังคาติดต่อกับผนังของถังลงดินได้โดยสะดวกตามที่นายช่างกำหนดหรือเห็นชอบ ”

ความในมาตรา ๓๔ เดิมได้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๘

หมวด ๕

การขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

มาตรา ๔๐ ผู้ควบคุมยานพาหนะที่เข้ามาในพระราชอาณาจักร ถ้ามีน้ำมันเชื้อเพลิงมาในยานพาหนะเข้าลักษณะที่บังคับว่าต้องมีใบอนุญาตเก็บตามพระราชบัญญัติแล้ว ก่อนที่จะถ่ายน้ำมันจากยานพาหนะต้องแสดงด้วยหนังสือต่อเจ้าพนักงานผู้ทำหน้าที่ถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นขึ้นไว้ยังสถานที่ได้รับอนุญาตเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงแห่งใด

มาตรา ๔๑ ผู้นำไปซึ่งน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาหรือชนิดนำกลว้ออันตราย มีปริมาณเกิน ๒๐๐ ลิตรนั้น

๑. ถ้านำไปโดยทางน้ำต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยการบรรทุกหรือนำไปซึ่งที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยและ

(ก) พาหนะที่บรรทุกต้องมีธงแดงขนาดยาว ๔๐ เซนติเมตร กว้าง ๔๕ เซนติเมตร บัดเป็นเครื่องหมาย ถ้าเป็นเวลากลางวันต้องมีโคมไฟสีแดงจุดไว้เป็นเครื่องหมายในที่เห็นถนัด

(ข) เมื่อเป็นน้ำมันชนิดนำกลว้ออันตรายต้องบรรจุในโลหะ ซึ่งปิดไว้เรียบร้อยทั้งต้องมีป้ายหรือตัวอักษรปิดไว้ให้อ่านได้ง่ายบอกชนิดน้ำมันและให้มีคำว่า "ไวไฟ" เขียนเติมลงด้วย แต่ถ้าภาชนะนั้นมีของหุ้มห่อชั้นนอกหรือหีบแล้ว ท่านว่าเพียงแต่มีป้ายปิดไว้ภายนอกของหุ้มห่อหรือหีบนั้น ๆ ก็เป็นการเพียงพอ

๒. ถ้านำไปโดยรถไฟ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยการบรรทุกหรือนำไปซึ่งน้ำมันเชื้อเพลิง ดังที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง กับกฎข้อบังคับซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินั้น

๓. ถ้าน้ำมันชนิดนำกลว้ออันตรายไปโดยทางอื่น นอกจาก ทางน้ำ หรือ ทางรถไฟ ท่านว่าให้บรรจุไว้ในภาชนะที่สมควรครั้งระบุไว้ต่อไปนี้ คือ

(ก) บรรจุน้ำมัน

(ข) บรรจุน้ำมันถึงเหล็ก และถึงโบริ่ง ๆ บรรจุน้ำมันไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร

หรือ

(ก) บรรจุน้ำมันตามแบบที่ได้รับอนุมัติแล้ว รถคันหนึ่ง ๆ บรรจุน้ำมันไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ถ้ามีรถถึงพ่วงอยู่กับรถคันหน้าด้วยแล้ว จำนวนบรรจุน้ำมันทั้งหมด ๒ คัน ต้องไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร

ท่านให้ปิดป้ายที่อาจเห็นได้ชัดแจ้งไว้เกี่ยวกับที่กล่าวไว้ในอนุมาตรา ๑ (ข)

นี้

หมวด ๖

อำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

มาตรา ๔๒ ให้เจ้าพนักงานผู้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจเข้าตรวจตราในสถานที่เก็บหรือที่จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ได้ทุกเมื่อในเวลากลางวัน ส่วนเวลากลางคืนให้ตรวจได้แต่เมื่อมีเหตุสงสัยว่าจะมีภัยเกิดขึ้น

มาตรา ๔๓ ถ้าปรากฏแก่เจ้าพนักงานว่า สถานที่เก็บน้ำมันแห่งใดมีลักษณะไม่ต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือสมควรซ่อมแซมแก้ไขก็ดี เจ้าพนักงานจะส่งโดยหนังสือให้ผู้ถือใบอนุญาตจัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงซ่อมแซมเสียภายในเวลาสมควรที่เจ้าพนักงานจะกำหนดให้ก็ได้ ถ้าผู้ถือใบอนุญาตละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไว้ร้นนอกจากโทษที่ผู้กระทำการฝ่าฝืนจะพึงได้รับตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะส่งถอนใบอนุญาตคืนเสียก็ได้

เมื่อได้ส่งถอนใบอนุญาตแล้ว ถ้าน้ำมันมีอยู่เกินกว่าปริมาณที่จะเก็บไว้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้

๑. ผู้ที่ถูกถอนใบอนุญาตขนน้ำมันเชื้อเพลิงไปไว้ในสถานที่แห่งอื่นซึ่งได้รับใบอนุญาต และต้องขนไปภายในเวลาที่เจ้าพนักงานจะกำหนดให้ หรือ

๒. ถ้าจำเป็น เจ้าพนักงานจะขนไปและเก็บไว้ ณ ที่แห่งหนึ่งแห่งใดโดยผู้ถือใบอนุญาตที่ถูกถอนคืนนั้นต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๔๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้สองครั้งภายในสิบสองเดือน เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะถอนคืนใบอนุญาตนั้นเสียได้ ในกรณีเช่นนั้นถ้าน้ำมันมีอยู่เกินกว่าปริมาณที่จะเก็บไว้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ปฏิบัติตามความในมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๕ ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่รักษาระยะและเวลาที่วางไว้ตามกำหนดในมาตรา ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๒๔, ๓๑, ๓๔ และมาตรา ๓๕

ถ้าปรากฏขึ้นว่าระยะที่กำหนดไว้ไม่เป็นไปตามกำหนดเดิม ต้องถือว่าเป็นความผิดของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าสถานที่เก็บน้ำมันแห่งนั้นมีลักษณะไม่ต้องตามพระราชบัญญัติ เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งการได้ดังกล่าวไว้ในมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๖ เจ้าพนักงานมีอำนาจทุกเมื่อที่จะทดลองน้ำมันเชื้อเพลิง ด้วยเครื่องทดลองชนิดที่ระบุไว้ในกฎเสนาบดี

ถ้าบริษัทหรือบุคคลประสงค์จะตรวจเทียบเคียงเครื่องทดลองของตนกับเครื่องของรัฐบาลที่กำหนดไว้วันนั้น ก็ให้รับตรวจเทียบเคียง ณ สถานที่อันระบุไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา ๔๗ ผู้ใดได้รับคำสั่งตามความในมาตรา ๔๓ ก็คือ หรือใบอนุญาตถูกเพิกถอนตามความในมาตรา ๔๔ ก็คือ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ จะร้องขอความวินิจฉัยต่อเสนาบดีอีกชั้นหนึ่งก็ได้เมื่อเสนาบดีได้วินิจฉัยอย่างไร ให้ถือเป็นคำสั่งเด็ดขาด

แต่ในระหว่างรอคำวินิจฉัยของเสนาบดีนั้น ผู้ที่ได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้น เว้นไว้แต่เสนาบดีจะได้มีคำสั่งให้รอการบังคับนั้นไว้ชั่วคราว

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

“มาตรา ๔๘ ผู้ใดเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้หรือทำการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง โดยมีได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิใช่จำหน่ายขายต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าปรากฏว่าเป็นน้ำมันที่มีไว้จำหน่ายขาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนน้ำมันเชื้อเพลิงที่ไม่ได้รับอนุญาตนั้นให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะสั่งให้จัดการตามความที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๙ ผู้ใดเมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ละเลยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตตามชนิดและขนาดซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทกับทั้งให้ปรับเพิ่มอีกเป็นรายวัน วันละหนึ่งร้อยบาททุกวันไปตลอดเวลาที่ไม่ได้กระทำความผิดตามข้อความในมาตรานั้น นับตั้งแต่วันสุดท้ายแห่งเวลาที่เจ้าพนักงานได้กำหนดให้

มาตรา ๕๐ ผู้ใด เมื่อได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานให้ซ่อมแซมที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงหรือให้ขนย้ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามความในมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ละเลยไม่กระทำความผิดตามคำสั่งภายในเวลาที่ได้กำหนดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กับทั้งให้ปรับเพิ่มอีกเป็นรายวัน วันละหนึ่งร้อยบาททุกวันไปตลอดเวลาที่ไม่ได้กระทำความผิดตามคำสั่งนั้น นับตั้งแต่วันสุดท้ายแห่งเวลาที่เจ้าพนักงานได้กำหนดให้ทำ

มาตรา ๕๑ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดละเลยไม่แจ้งความเป็นหนังสือตามที่ได้รับบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือกฎกระทรวง หรือทำการขนย้ายน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลว้อันตราย หรือยินยอมให้มีการขนย้าย โดยมิได้ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดกระทำความผิดอย่างอื่น ๆ นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้ว

(ก) ถ้าเป็นความผิด ต้องด้วยข้อห้ามตามบัญญัติในหมวด ๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาท

(ข) ถ้าเป็นความผิด ต้องด้วยข้อห้ามตามบัญญัติในหมวด ๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินครั้งละสองพันบาท ”

ความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕, มาตรา ๕๖, มาตรา ๕๗, มาตรา ๕๘, และมาตรา ๕๙ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่ข้างบนนี้แทนโดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๐

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลว้อันตรายรวมไว้ในสถานที่ซึ่งได้รับใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา ส่วนน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาจะเก็บรวมไว้ในที่ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้เก็บน้ำมันชนิดนำกลว้อันตรายนั้นก็ได้ แต่เมื่อรวมน้ำมันทั้งสองชนิดเข้าแล้วต้องมีให้เกินกว่าปริมาณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๕๕ สถานที่ที่ใช้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนออกพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้ผ่อนผันให้เจ้าของมีเวลาจัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดต่อไปนี้

ค.ย

การเก็บตามหมวด ๓ และตามมาตรา ๑๗ แห่งหมวด ๔ ก่อนเวลาให้
สามเดือน

การเก็บตามมาตรา ๑๘, ๑๙, มาตรา ๓๐ ถึงมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ และ
มาตรา ๓๖ แห่งหมวด ๔ ก่อนเวลาให้หกเดือน

การเก็บตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗
ถึงมาตรา ๓๘ แห่งหมวด ๔ และตามมาตรา ๕๔ แห่งหมวด ๘ ก่อนเวลาให้
หนึ่งปี

การผ่อนเวลาทั้งนี้ให้นับตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา ๕๖ ให้เสนาบดีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และ
ให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีตั้งเจ้าพนักงาน นายช่าง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและ
ว่าด้วยกิจการอื่นๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นปีที่ ๗ ใน
รัชกาลปัจจุบัน

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๗๖

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๓ หน้า ๔๒ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๔๗๖ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มีความสำคัญในพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เพียง ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมัน
เชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความใหม่แทน ซึ่งได้นำความมาให้ใช้ใหม่
ไว้ลงพิมพ์แทนความเดิมไว้แล้ว จึงไม่พิมพ์ซ้ำลงไว้อีก

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๘

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๓ หน้า ๗๐๖ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๐๘ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มีความสำคัญในพระราชบัญญัติฉบับนี้เพียง ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความใหม่แทน ซึ่งได้นำความมาให้ใช้ใหม่ไปลงพิมพ์แทนความเดิมไว้แล้ว จึงไม่พิมพ์ซ้ำลงไว้อีก

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๙๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๒๐ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มีความสำคัญในพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ให้เพิ่มความขึ้นเป็นมาตรา ๑๖ ทวิ และให้ยกเลิกและใช้ความเดิมในมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ซึ่งได้นำไปพิมพ์เพิ่มและพิมพ์แทนความเดิมไว้แล้ว จึงไม่พิมพ์ซ้ำลงไว้อีก

กฎเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

ออกตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การเก็บและการจำหน่ายขายน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา และชนิดนำกลั่นอันตราควบคุมหมวด ๓ และ ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อจะเปิดปั๊มน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องรองปั๊มนั้นด้วยภาชนะซึ่งทำด้วยเหล็ก หรือโลหะอย่างอื่น ภาชนะสำหรับใช้รองรับปั๊มนั้นต้องมีขนาดใหญ่กว่าตัวปั๊มไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร โคครอบมีขอบสูงไม่ต่ำกว่า ๑๐ เซนติเมตร และต้องไม่รั่ว

(ข) การถ่ายหรือสูบน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องใช้ภาชนะตามที่กล่าวในข้อ (ก) เป็นเครื่องรองรับ แล้วถ้าน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นรั่วไหลหรือหกกลงในภาชนะที่รองรับนั้น ต้องรีบเทคืนเข้าปั๊บทันที

(ค) ในขณะหนึ่งๆ ห้ามมิให้เปิดปั๊มน้ำมันเชื้อเพลิงไว้เกินกว่าชนิดละ ๑ ปั๊ม

(ฅ) ปั๊มหรือภาชนะบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงที่เปิดแล้ว ถ้ายังมีน้ำมันเชื้อเพลิงเหลืออยู่ ต้องปิดไว้ให้สนิท

(ง) ห้ามมิให้วางสินค้าอย่างใด ๆ ไว้บนปั๊มที่มีน้ำมันเชื้อเพลิง

(จ) ห้ามมิให้วาง หรือนำสิ่งซึ่งมีไฟติด หรือสิ่งใด ๆ ที่เป็นวัตถุมีลักษณะอาจจะระเบิดได้ หรือมีลักษณะติดไฟได้ง่ายเข้าไปหรือไว้ใกล้ชิดกับที่ที่มีน้ำมันเชื้อเพลิง

๒๑

ข้อ ๒ ห้ามมิให้กระทำการบดกรีบหรือส่งใด ๆ ที่บรรจุน้ำมันเชื้อเพลิง หรือทำการอย่างหนึ่งอย่างใดโดยต้องใช้เพลิง หรือความร้อนในสถานที่ซึ่งรับอนุญาต เก็บน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๓ การทดลองชั้นเกิดไฟของน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดมีชั้นเกิดไฟไม่สูงกว่า ๕๐ ดีกรีเซนติเกรด ใช้เครื่อง "อาเบลเพนสกี" (Abel-Penskey) ถ้าสูงกว่า ๕๐ ดีกรีเซนติเกรด ใช้เครื่อง "เพนสกี-มาร์เทินส์" (Penskey-Martens)

บุคคลหรือบริษัทใดประสงค์จะตรวจเทียบเคียงเครื่องทดลองของตนกับ เครื่องของรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ในวรรคต้นนี้ ก็ให้ทดลองได้ ณ ศาลาแยกธาตุของ รัฐบาล

ข้อ ๔ ให้นายอำเภอประจำท้องที่หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ออกใบอนุญาตตามความในพระราชบัญญัติ

ความในข้อ ๔ นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๔๙๒) ๖๑ ๖

ข้อ ๕ ให้กรมการอำเภอประจำท้องที่เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ตรวจตราสถานที่เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง และกระทำการอย่างอื่นตามพระราชบัญญัติ

ความในข้อ ๕ นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๔๙๒) ๖๑ ๖

ข้อ ๖ ให้นายช่างกรมนคราทรเป็นนายช่างมีหน้าที่ทำการตามพระราชบัญญัติ

ข้อ ๗ คำร้องขออนุญาตเก็บหรือใช้สถานที่เก็บ หรือตั้งถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ให้ทำตามแบบ ๑ ก. ท้ายกฎนี้

ใบอนุญาตให้เก็บหรือใช้สถานที่เก็บ หรือให้ตั้งถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ให้ทำตามแบบ ๒ ก. ท้ายกฎนี้

ข้อ ๘ ให้เรียกค่าธรรมเนียมดังนี้

(๑) ใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่น้ำกลว้อันตรายที่มีปริมาณเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๕ บาท

(๒) ใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา

(ก) ที่มีปริมาณไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๕ บาท

(ข) ที่มีปริมาณเกินกว่า ๕,๐๐๐ ลิตร แต่ไม่เกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๑๐ บาท

(ค) ที่มีปริมาณเกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๑๐ บาท ต่อ ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร หรือเศษของ ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร

(๓) ใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำกลว้อันตราย

(ก) ที่มีปริมาณเกินกว่า ๕,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๑๐ บาท

(ข) ที่มีปริมาณเกินกว่า ๕,๐๐๐ ลิตร แต่ไม่เกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๒๐ บาท

(ค) ที่มีปริมาณเกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๒๐ บาท ต่อ ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร หรือเศษของ ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร

ความในข้อ ๘ นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๓) และฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ฯลฯ

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๔

จอมพล บริพัตร

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(๔๘ ร.จ. ๔๔๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๑๔)

แบบ ๑ ก.

กระทรวงมหาดไทย

คำร้องขออนุญาต เก็บ ใช้สถานที่สำหรับเก็บ น้ำมันเชื้อเพลิง
ตั้งถังสำหรับเก็บ น้ำมันเชื้อเพลิง
เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สังกัด.....ชาติ.....
 บังคับ.....ตั้งบ้านเรือนอยู่.....หมู่ที่.....
 ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 ทำคำร้องยื่นต่อ.....ทราบ.....

เก็บ
 ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์จะ ใช้สถานที่สำหรับเก็บ น้ำมันเชื้อเพลิง
ตั้งถังสำหรับเก็บ
 ชนิด..... ที่มีได้เก็บในถังใหญ่ ประเภทที่มีน้ำมันเชื้อเพลิง
ที่เก็บในถังใหญ่
 แต่.....ลิตร ถึง.....ลิตร เพื่อกิจการ.....ณ ที่.....
 อยู่ในหมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 จึงขอลอนุญาติรับ ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง
 พุทธศักราช ๒๔๗๔

(ลงชื่อ).....
ผู้ขออนุญาต

รายงานขั้นต้น

ได้ตรวจสถานที่ซึ่ง.....

เก็บ

ยื่นคำร้องขอ ใช้สำหรับเก็บ น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดใด.....ประเภท
ตั้งถังสำหรับเก็บ

ที่เก็บน้ำมันแต่.....ลิตร ถึง.....ลิตร ที่มีได้เก็บในถังใหญ่
ที่เก็บในถังใหญ่

เพื่อการ.....แล้ว เห็นว่าเป็นที่.....

จะอนุญาต.....

เพราะเหตุ.....

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

ผู้รายงาน

คำอธิบายวิธีการกรอกแบบ ๑ ก.

เก็บ

๑. บรรทัด “ คำร้องขออนุญาต ใช้สถานที่สำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ”
ตั้งถ สำหรับเก็บ

ให้ขีดออกประเภทที่ไม่ต้องการ

๒. ช่อง “ เขียนที่ ” นั้น ให้เขียนชื่อสถานที่ที่เขียนคำขออนุญาตฉบับนี้ หรือสถานที่ที่เขียนไม่ชื่อ ก็เขียนเลขที่สำมะโนครัวของสถานที่ที่เขียนคำขออนุญาตนั้น ๆ ลง

๓. ช่อง “ วันที่ เดือน พ.ศ. ” ให้ลงวันเดือนปีที่เขียน
๔. ช่อง “ ข้าพเจ้า ” ให้ลงนามผู้ขออนุญาต
๕. ช่อง “ อายุ ” ให้ลงอายุของผู้ขออนุญาต
๖. ช่อง “ สังกัด ” ให้ลงสังกัดผู้ขออนุญาต
๗. ช่อง “ ชาติ ” ให้ลงชาติของผู้ขออนุญาต
๘. ช่อง “ บังคับ ” ผู้ขออนุญาตอยู่ในบังคับชาติไหน ก็ลงให้ชัดเจน
๙. ช่อง “ ตั้งบ้านเรือนอยู่ ” ให้ลงเลขหมายบ้านของผู้ขออนุญาต
๑๐. ช่อง “ หมู่ที่ ” บ้านที่ผู้ขออนุญาตตั้งอยู่หมู่ที่เท่าใด ก็ลงหมู่ที่เท่านั้น ๆ
๑๑. ช่อง “ ตำบล ” บ้านผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ตำบลไหน ก็ลงชื่อตำบลนั้น ๆ

ลงไป

๑๒. ช่อง “ อำเภอและช่องจังหวัด ” ก็เช่นเดียวกับช่องตำบลผู้ขออนุญาต อยู่ในท้องที่อำเภออะไร ก็เขียนชื่ออำเภอจังหวัดนั้น ๆ ลงไป

๑๓. ช่อง “ ทำคำร้องยื่นต่อ ” ถ้าสถานที่ที่จะเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ในเขต สุขาภิบาลในจังหวัดพระนคร ให้ยื่นต่อนายอำเภอท้องที่และผู้ว่าราชการจังหวัด ถ้าอยู่ในเขตนอกจากนั้นให้ยื่นต่อนายอำเภอท้องที่และผู้ว่าราชการจังหวัด

๑๔. ช่อง “ชนิด” หมายความว่าชนิดไม่น่ากลัวอันตราย ชนิดธรรมดา หรือชนิดน่ากลัวอันตราย

๑๕. บรรทัด “^๔ที่มีได้เก็บในถังใหญ่” ให้ขาดออกประเภทที่ไม่ต้องการ
“^๔ที่เก็บในถังใหญ่”

๑๖. ช่อง “ประเภทที่^๔น้ำมันแต่.....ลิตร ถึง.....ลิตร” ลงจำนวนลิตร

๑๗. ช่อง “เพื่อการ” หมายความว่าถึงจำหน่ายหรือเก็บไว้

๑๘. ช่อง “ณ ที่” จะจำหน่ายหรือเก็บไว้ที่ไหน ให้ลงชื่อสถานที่และ เลขสำมะโนครัวบ้าน

๑๙. ช่อง “ในหมู่ที่” “ตำบล” “อำเภอ” “จังหวัด” เช่นเดียวกับ อธิบายแล้วในข้อ ๑๐, ๑๑, ๑๒

๒๐. รายงานชั้นต้น ช่อง “ได้ตรวจสถานที่^๔ซึ่ง” ลงนามผู้ขออนุญาตเก็บ

๒๑. ช่อง “ยื่นคำร้องขอ” ใช้สำหรับเก็บ น้ำมันเชอเพลิง ตั้งถึงสำหรับ เก็บ “ชนิด”

หมายความว่าชนิดไม่น่ากลัวอันตราย ชนิดธรรมดาหรือชนิดน่ากลัวอันตราย

๒๒. ช่องประเภทที่^๔เก็บน้ำมันแต่.....ลิตร ถึง.....ลิตร ลงจำนวนลิตร

๒๓. ช่อง “เพื่อการ” หมายความว่าจำหน่ายหรือเก็บไว้

๒๔. ช่อง “เห็นว่าเป็นที่.....จะอนุญาต”

หมายความว่าสมควรจะอนุญาตหรือไม่สมควรอนุญาต

๒๕. ช่อง “เพราะเหตุ” ให้อธิบายเหตุที่สมควรจะอนุญาตหรือไม่สมควร จะอนุญาตนั้นๆ

๒๖. คำสั่ง ช่อง “ให้” หมายความว่าอนุญาตหรือไม่อนุญาต

เพื่อการ.....ณ ที่.....
 โดยมีบริเวณกว้างยาว.....
 ได้เสียบค่าธรรมเนียมประจำ พ.ศ. แล้ว.....
 วันออกใบอนุญาต.....
 नामผู้อนุญาต.....
 หมายเหตุ.....

ข้อบังคับ

๑. ต้องมีขายปิดไว้ที่เก็บน้ำมันเชอเพลิง
๒. ใบอนุญาตคนหมดอายุในวันที่ ๓๑ มีนาคม เมื่อจะขออนุญาตต่อไปต้อง
 ขออนุญาตก่อนวันที่ ๑๕ มีนาคมของปีนั้น
 คำว่า "มีนาคม" ใน ๒ นี้ถูกแก้เป็น "ธันวาคม" โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒
 (พ.ศ. ๒๔๙๐)
๓. ในการขายย่อย ห้ามมิให้เปิดน้ำมันไว้เกินกว่าชนิดละบับ
๔. บับหรือภาชนะต่างๆ ที่ได้เปิดแล้ว ถ้ายังมีน้ำมันเชอเพลิงอยู่แล้วต้อง
 ปิดไว้ให้มีฉิด
๕. ถ้าสูบขาย ต้องมีทรงรับบับน้ำมันด้วยเหล็กหรือสังกะสีให้มีขนาด
 พอสมควร ใหญ่กว่าตัวบับน้ำมันไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตรวัดโดยรอบ และให้มี
 ขอบสูง ๑๐ เซนติเมตรเป็นอย่างน้อย ถ้าและมีน้ำมันไหลร่วงลงในทรงรับก็ต้อง
 เทคืนบับทันที
๖. ห้ามมิให้วางสินค้าใดๆ ไว้บนบับทมน้ำมันเชอเพลิง
 คำว่า "วันที่ ๓๑ มีนาคม" และ "วันที่ ๑๕ มีนาคม" ในข้อบังคับหลังแบบ ๒ ก.
 ถูกแก้เป็น "วันที่ ๓๑ ธันวาคม" และ "วันที่ ๑๕ ธันวาคม" โดยกฎกระทรวง ฉบับ
 ที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๙๐ ฯลฯ

๑. ห้ามมิให้มีสิ่งที่มีลักษณะติดไฟง่ายหรือระเบิดได้ไว้ใกล้ชนิดกึ่งที่เก็บน้ำมัน

๒. ห้ามมิให้บุคคลกรบหรือสิ่งอื่น ๆ ที่เก็บน้ำมัน เว้นไว้แต่จะทำในโรงงานต่างหาก

๓. ห้ามมิให้ถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้เปิดปั๊มไว้แล้ว เว้นไว้แต่เพื่อขายย่อย

๑๐. ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในโรงที่ทำการบดกรี

๑๑. ห้ามมิให้เก็บของอย่างใดที่เป็นเชื้อเพลิงไว้ในเขตคันดิน

๑๒. ห้ามมิให้มีไฟและใช้ไฟในเขตคันดิน กิจการที่ต้องกระทำให้ทำได้แต่เฉพาะกลางวัน

๑๓. ห้ามมิให้มีสิ่งใดกีดกันช่องลม

๑๔. ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเกินกว่าที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

๑๕. ผู้จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลว้ออันตราย จะต้องเตรียมทราซไว้สำหรับดับเพลิง คือ ทราซ ๒ บับต่อน้ำมัน ๑๐ บับ

คำอธิบายวิธีการออกแบบ ๒ ก.

๑. บรรทัด

เก็บรักษา

“ใบอนุญาตสำหรับการ ใช้สถานที่สำหรับเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง”
ตั้งถ้งสำหรับเก็บรักษา

ให้ข้อออกประเภทที่ไม่ต้องการ

๒. ช่อง

เก็บ

“ได้รับอนุญาตให้ ใช้สถานที่สำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิด”
ตั้งถ้งสำหรับเก็บ

หมายความว่าชนิดไม่นำกลว้ออันตราย ชนิดธรรมดาหรือชนิดนำกลว้ออันตราย

- ๓. บรรทัด “^๑ที่เก็บในถังใหญ่” ให้ขีดออกประเภทที่ไม่ต้องการ
- ๔. ช่อง “ประเภท” หมายความว่ากัลดร
- ๕. ช่อง “เพื่อการ” หมายความว่าจำหน่ายหรือเก็บไว้
- ๖. ช่อง “ณ ที่” ให้กรอกข้อความให้ชัดเจนตั้งแต่ชื่อ สถานที่ เลขที่ บ้าน ที่เก็บอยู่ตรงไหน ห้องใดด้วย (ถ้ามีหลายห้อง)

คำสั่ง

ให้.....

ลงชื่อ.....

นายอำเภอท้องที่หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

เจ้าหน้าที่สุอบอกใบอนุญาต

ได้.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....

เจ้าหน้าที่

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๙๐)

ออกตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บ
รักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้แก้คำว่า “วันที่ ๓๑ มีนาคม” และ “วันที่ ๑๕ มีนาคม” ในข้อบังคับหลังแบบ ๒ ก. ทำัยกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๔๗๔ เป็น “วันที่ ๓๑ ธันวาคม” และ “วันที่ ๑๕ ธันวาคม”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๔๙๐

สนทรมหิต

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๖๔ ว.จ. ๖๘๒ ตอนที่ ๕๒ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๔๙๐)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๔๙๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

พุทธศักราช ๒๔๙๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๙๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ และข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๙๔ (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ให้ผู้มีตำแหน่งต่อไปนี้^๕ เป็นเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต คือ

(๑) นายตำรวจชั้นสัญญาบัตรประจำท้องที่^๕ ผู้มีตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าสารวัตรขึ้นไป หรือผู้รักษาราชการแทน สำหรับเขตจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี

(๒) นายอำเภอ หรือข้าหลวงประจำจังหวัด หรือผู้รักษาราชการแทน สำหรับเขตจังหวัดอื่น นอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี”

“๕”

๔๔

(๒) กรมการอำเภอประจำท้องที่ และกรมการจังหวัด สำหรับเขตจังหวัด
อื่นนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๒

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๖๖ ร.จ. ๓๔๓ ตอนที่ ๒๕ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๔๙๒)

กฎกระทรวงฉบับนี้ตามต้นฉบับราชกิจจานุเบกษา เป็น “ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๙๒)” ซึ่ง
ถูกต้องเป็น “ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๔๙๒)”

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

พุทธศักราช ๒๔๗๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๑) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังนี้

(๑) ใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่น่ากลัวอันตรายที่มีปริมาณเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๕๐ บาท

(๒) ใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา

ก. ที่มีปริมาณไม่เกินกว่า ๕,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๕๐ บาท

ข. ที่มีปริมาณเกินกว่า ๕,๐๐๐ ลิตร แต่ไม่เกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๑๐๐ บาท

ค. ที่มีปริมาณเกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๑๐๐ บาท ต่อ ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร เศษของ ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมเท่ากับ ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร

(๓) ใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลั้วอันตราย

ก. ที่มีปริมาณไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๑๐๐ บาท

ข. ที่มีปริมาณเกินกว่า ๕,๐๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๒๐๐ บาท

ค. ที่มีปริมาณเกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมปีละ ๒๐๐ บาท ต่อ ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร เศษของ ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมเท่ากับ ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร

ความในข้อ ๔ ใหม่นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนอีกครั้งหนึ่ง โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ฯ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๓

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๗๗ ร.จ ๓๔๕ ตอนที่ ๓๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๐๓)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๑ (พุทธศักราช ๒๔๗๔) ได้กำหนดอัตราไว้ตามสภาพที่เป็นอยู่ในสมัยเมื่อประกาศใช้ ต่อมาสภาพการณ์ทางการเงินเปลี่ยนแปลงไป จึงสมควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเสียใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

พุทธศักราช ๒๕๒๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๕๒๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๕๒๕ (ฉบับที่ ๑) ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ให้เรียกค่าธรรมเนียมดังนี้

(๑) ใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่หนักถ่วงอันตราย

(ก) ที่มีปริมาณเกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร

แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ปีละ ๒๐๐ บาท

(ข) ที่มีปริมาณเกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร

แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ลิตร ปีละ ๔๐๐ บาท

(ค) ที่มีปริมาณเกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ลิตร

ให้เก็บค่าธรรมเนียม ต่อทุก

๑,๐๐๐,๐๐๐ ลิตร ปีละ ๔๐๐ บาท

เศษของ ๑,๐๐๐,๐๐๐ ลิตร ให้คิดเป็น ๑,๐๐๐,๐๐๐ ลิตร

- (๒) ใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงธรรมดา
- (ก) ที่มีปริมาณไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ๖ ปะ ๒๐๐ บาท
- (ข) ที่มีปริมาณเกิน ๕,๐๐๐ ลิตร
แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ๖ ปะ ๔๐๐ บาท
- (ค) ที่มีปริมาณเกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร
ต่อทุก ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ๖ ปะ ๔๐๐ บาท
เศษของ ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ให้คิดเป็น ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร
- (๓) ใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลั้วอันตราย
- (ก) ที่มีปริมาณไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ๖ ปะ ๓๐๐ บาท
- (ข) ที่มีปริมาณเกิน ๕,๐๐๐ ลิตร
แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ๖ ปะ ๖๐๐ บาท
- (ค) ที่มีปริมาณเกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร
ต่อทุก ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ๖ ปะ ๖๐๐ บาท
เศษของ ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ให้คิดเป็น ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๔๕ ร.จ. ๔๗๖ ตอนที่ ๘๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๒๑)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่กำหนดไว้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นอัตราที่ไม่เหมาะสมกับภาวะทางเศรษฐกิจและค่าของเงินในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดชนิดของเหลวต่าง ๆ ที่เป็นน้ำมันเชื้อเพลิง

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๔๗๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๔๗๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดชนิดของเหลวที่เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

๑. อะเซตัลดีไฮด์ Acetaldehyde
๒. กรด อะเซติก (บริสุทธิ์มากกว่า ๘๕.๕%) Acetic acid (Glacial)
๓. อะเซติก แอนไฮไดรด์ Acetic Anhydride
๔. อะซิโตน Acetone
๕. อะเซทิล คลอไรด์ Acetyl chloride
๖. อัลดอล Aldol
๗. อัลลิล อัลกอฮอล์ Allyl Alcohol
๘. อะมิล อะซิเตต (ปกติ) Amyl Acetate (normal)
๙. อะมิล อะซิเตต (ไอโซ) Amyl Acetate (iso)
๑๐. อะมิล อัลกอฮอล์ (ปกติ) Amyl Alcohol (normal)
๑๑. อะมิล อัลกอฮอล์ (ปฐมภูมิ, ไอโซ) Amyl Alcohol (Primary iso)
๑๒. อะมิล อัลกอฮอล์ (ทุติยภูมิ, ปกติ) Amyl Alcohol (Secondary normal)
๑๓. อะมิล อัลกอฮอล์ (ทุติยภูมิ, ไอโซ) Amyl Alcohol (Secondary iso)
๑๔. อะนิลีน Aniline
๑๕. เบนซาลดีไฮด์ Benzaldehyde

๑๖. เบนซิล คลอไรด์ Benzyl chloride
๑๗. บิวเทน (ปกติ) Butane (normal)
ความใน ๑๗ ถูกยกเลิกโดยประกาศ ฯลฯ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๒๔
๑๘. บิวติล อะซิเตต (ปกติ) Butyl Acetate (normal)
๑๙. บิวติล อะซิเตต (ไอโซ) Butyl Acetate (iso)
๒๐. บิวติล อัลกอฮอล์ (ปกติ) Butyl Alcohol (normal)
๒๑. บิวติล อัลกอฮอล์ (ไอโซ) Butyl Alcohol (iso)
๒๒. บิวติล อัลกอฮอล์ (ตติยภูมิ) Butyl Alcohol (tertiary)
๒๓. บิวติล คาร์บิตอล Butyl Carbitol
๒๔. บิวติล เซลโลโซล्व์ Butyl Cellosolve
๒๕. บิวติลีน ไกลคอล Butylene Glycol
๒๖. บิวติล ฟอร์มेट (ปกติ) Butyl Formate (normal)
๒๗. บิวติล แลคเตต Butyl lactate
๒๘. บิวติล โพรปีโอเนต (ปกติ) Butyl Propionate (normal)
๒๙. บิวติรัลดีไฮด์ Butyraldehyde
๓๐. กรดบิวตริก (ปกติ) Butyric Acid (Normal)
๓๑. บิวตริก แอนไฮไดรด์ (ปกติ) Butyric Anhydride (normal)
๓๒. บิวติโรน Butyrone
๓๓. น้ำมันการะบูร (เบา) Camphor Oil (Light)
๓๔. คาร์บอน ไดซัลไฟด์ Carbon disulphide
๓๕. เซลโลโซล्व์ Cellosolve
๓๖. เซลโลโซล्व์ อะซิเตต Cellosolve Acetate
๓๗. คลอโรเอทิล อะซิเตต Chloroethyl Acetate

๓๘. น้ำมัน คิวไอโซด Creosote Oil
๓๙. ออโร ครีซอล O-cresol
๔๐. พารา ครีซอล P-cresol
๔๑. โครตอลดีไฮด์ Crotonaldehyde
๔๒. ไซโคลเฮกเซน Cyclohexane
๔๓. ไซโคลเฮกซานอล Cyclohexanol
๔๔. ไซโคลเฮกซانون Cyclohexanone
๔๕. ไซโคลเฮกซانون เดลตา Cyclohexanone delta
๔๖. ไซโคลเฮกซิล อะซิเตต Cyclohexyl Acetate
๔๗. พารา-ไซมีน P-cymene
๔๘. เดคะไฮโดรแนพทาลีน Decahydronaphthalene
๔๙. ดีเคน (ปกติ) Decane (normal)
๕๐. อัลกอฮอล์แปลงสภาพ (ร้อยละ ๙๕) Denatured Alcohol (95%)
๕๑. ไดอะซิโตน อัลกอฮอล์ (ชนิดไม่บริสุทธิ์) Diacetone Alcohol
(Commercial)
๕๒. ไดบิวทิล อีเทอร์ (ปกติ) Dibutyl ether (normal)
๕๓. ไดบิวทิล ตาเตรต (ปกติ) Dibutyl Tartrate (normal)
๕๔. ไดคลอโร เอทิลีน-๑,๑ Dichloro ethylene-1,1
๕๕. ไดคลอโร เอทิลีน-๑,๒ Dichloro ethylene-1,2
๕๖. ไดคลอโร เอทิลอีเทอร์ (สมมาตร) Dichloro ethyl ether (Symmetrical)
๕๗. ไดเอทิล คาร์โบเนต Diethyl Carbonate
๕๘. ไดเอทิลีน ออกไซด์ Diethylene Oxide

๕๕. ไดเอทิล อีเทอร์ Diethyl Ether
๖๐. ไดเมทิล อะนิลีน Dimethyl Aniline
๖๑. พารา-ไดเมทิล ไซโคล เฮกเซน P-Dimethyl Cyclohexane
๖๒. ไดเมทิล อีเทอร์ Dimethyl Ether
๖๓. ไดเมทิล ซัลเฟต Dimethyl Sulfate
๖๔. ไดไวนิล อีเทอร์ Divinyl Ether
๖๕. โดเดเคน Dodecane
๖๖. เอทิล อะซิเตนิลด์ Ethyl Acetanilide
๖๗. เอทิล อะซิเตต Ethyl Acetate
๖๘. เอทิล อะซิโต อะซิเตต Ethyl Aceto Acetate
๖๙. เอทิล อัลกอฮอล์ Ethyl Alcohol
๗๐. เอทิล บิวทิล คาร์โบเนต Ethyl Butyl Carbonate
๗๑. เอทิล บิวทีเรต Ethyl Butyrate
๗๒. เอทิล คลอไรด์ Ethyl Chloride
๗๓. เอทิลีน ไดอามีน Ethylene Diamine
๗๔. เอทิลีน ไดคลอไรด์ Ethylene Dichloride
๗๕. เอทิล ฟอร์มेट Ethyl Formate
๗๖. เอทิล ไกลคอลอะซิเตต Ethyl Glycol Acetate
๗๗. เอทิล แลคเตต Ethyl Lactate
๗๘. เอทิล ไนเตรต Ethyl Nitrate
๗๙. เอทิล ไนไทรต์ Ethyl Nitrite
๘๐. เอทิล โพรปีโอเนต Ethyl propionate
๘๑. เอทิล โพรปีล คาร์บีนอล อะซิเตต Ethyl propyl Carbinol Acetate

๘๒. ฟอร์มัลดีไฮด์ (สารละลายในน้ำ) Formaldehyde
(Solution of gas in water)
๘๓. เฟอร์เฟอรัล Furfural
๘๔. เฮปเตน (ปกติ) Heptane (normal)
๘๕. เฮกเซน (ปกติ) Hexane (normal)
๘๖. เฮกซานอล-๑ Hexanol-1
๘๗. เฮกซานอล-๒ Hexanol 2
๘๘. เฮกซานอล-๓ Hexanol-3
๘๙. เมทัล ดีไฮด์ Metaldehyde
๙๐. เมทิล อะซิเตต Methyl Acetate
๙๑. เมทิล อะซิโต อะซิเตต Methyl Aceto Acetate
๙๒. เมทิล อัลกอฮอล์ Methyl Alcohol
๙๓. เมทิล อามีน Methyl amine
๙๔. เมทิล บิวทิล คาร์บินอล อะซิเตต Methyl Butyl Carbinol Acetate
๙๕. เมทิล อีโซ บิวทิล กิโตน Methyl iso Butyl Ketone
๙๖. เมทิล บิวทีเรต Methyl Butyrate
๙๗. เมทิล เซลโลโซลว Methyl Cellosolve
๙๘. เมทิล เซลโลโซลว อะซิเตต Methyl Cellosolve Acetate
๙๙. เมทิล ไซโคล เฮกเซน Methyl Cyclo Hexane
๑๐๐. เมทิล ไซโคล เฮกซานอล Methyl Cyclo Hexanol
๑๐๑. เมทิล ไซโคล เฮกซาโนน Methyl Cyclo Hexanone
๑๐๒. เมทิล ไซโคล เฮกซิล อะซิเตต Methyl Cyclo Hexyl Acetate
๑๐๓. เมทิล เอทิล อีเทอร์ Methyl Ethyl Ether

๑๐๔. เมทิล เอทิล กัโตน Methyl Ethyl Ketone
๑๐๕. เมทิล ฟอร์มเมต Methyl Formate
๑๐๖. เมทิล ไกลคอล Methyl Glycol
๑๐๗. เมทิล ไกลคอล อะซิเตต Methyl Glycol Acetate
๑๐๘. เมทิล โพรปีโอเนต Methyl propionate
๑๐๙. มินอรัล ซีล ออยล์ (แบบอย่าง) Mineral Seal Oil (Typical)
๑๑๐. โนแนน (ปกติ) Nonane (normal)
๑๑๑. ออกเทน (ปกติ) Octane (normal)
๑๑๒. ออกทิล อะซิเตต (ปกติ) Octyl Acetate (normal)
๑๑๓. ออกทิล อัลกอฮอล์ (ปกติ) Octyl Alcohol (normal)
๑๑๔. ออกทิล อัลดีไฮด์ Octyl Aldehyde
๑๑๕. ไพน์ ทาร์ ออยล์ Pine Tar Oil
๑๑๖. ไพน์ ออยล์ Pine Oil
๑๑๗. โพรปีล อะซิเตต (ปกติ) Propyl Acetate (normal)
๑๑๘. โพรปีล อะซิเตต (ไอโซ) Propyl Acetate (iso)
๑๑๙. โพรปีล อัลกอฮอล์ (ปกติ) Propyl Alcohol (normal)
๑๒๐. โพรปีล อัลกอฮอล์ (ไอโซ) Propyl Alcohol (iso)
๑๒๑. โพรปีล อัลกอฮอล์ (ทุติยภูมิ) Propyl Alcohol (Secondary)
๑๒๒. โพรปีลีน คลอไรด์ ไฮดริน Propylene Chloro hydrin
๑๒๓. โพรปีลีน ไดคลอไรด์ Propylene Dichloride
๑๒๔. โพรปีลีน ออกไซด์ Propylene Oxide
๑๒๕. โพรปีลีน อีเทอร์ (ไอโซ) Propylene Ether (iso)
๑๒๖. โพรปีลีน ฟอร์มเมต (ปกติ) Propylene Formate (normal)

๑๒๗. โพรปีลีน ฟอ์เมต (อีโซ) Propylene Formate (iso)
 ๑๒๘. พิวรีดีน Pyridine
 ๑๒๘. เตตระ ไฮโดร แนพทาลีน Tetra hydro naphthalene
 ๑๓๐. โทลูอีน Toluene
 ๑๓๑. ออโซ-โทลูอิดีน O-Toluidine
 ๑๓๒. น้ำมันสน Turpentine
 ๑๓๓. ไวนิล อะซิเตต Vinyl Acetate
 ๑๓๔. ออโซ-ไซลีน O-xylene

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๔

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๗๘ ร.จ. ๖๖ ตอนที่ ๔ (แผนกราชกิจจาฯ) ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๐๔)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดชนิดของเหลวต่าง ๆ ที่เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงตามพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๒)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน (๑๗) แห่งประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดชนิดของเหลวต่าง ๆ ที่เป็นน้ำมันเชื้อเพลิง ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๔ ทั้งนี้ เมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๒๔
พลเอก สติธิ อิริโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๔๘ ว.จ. ๓ ตอนที่ ๒๑๔ (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจจาฯ) ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๒๔)

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นบทนิยามต่อบทนิยามคำว่า “ปั๊ม” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๕๑๔

“สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง และบริเวณที่กำหนดเป็นเขตสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง และให้หมายความรวมถึงสิ่งก่อสร้าง ท่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในบริเวณนั้น ที่ใช้ในการบริการน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่ยานพาหนะไม่ว่าจะจำหน่ายขายหรือมิได้จำหน่ายขาย”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔

“ในกรณีที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาในที่ซึ่งทำเป็นถังอยู่ใต้พื้นดินในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ให้นำความในมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๓๕ การเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลว้ออันตรายนอกจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ในถังใต้พื้นดินนั้น ต้องยื่นแผนผังโดยละเอียดแสดงการติดตั้ง การวางท่อ การตั้งเครื่องสูบของที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงในถังนั้นได้

แผนผัง รูปแบบ ลักษณะและความปลอดภัยของสถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวของสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กรมโยธาธิการกำหนด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. คินสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา ในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังใต้พื้นดินโดยเฉพาะและยังกำหนดอนุญาตให้เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลว้ออันตรายไว้ในถังใต้พื้นดินมีปริมาณไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร เท่านั้น ทำให้เกิดปัญหาในการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะต้องกระทำบ่อยครั้ง อันเป็นผลให้เกิดปัญหาด้านการขนถ่าย การจราจร และอาจเกิดอันตรายได้ง่าย ประกอบกับในบัจจุบันปริมาณรถยนต์และปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงได้เพิ่มมากขึ้น ทั้งเทคโนโลยีในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงได้พัฒนาสูงขึ้น การเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังใต้พื้นดินมีความปลอดภัยสูงสมควรให้สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงให้เหมาะสมกับกาลสมัย และเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการ และเหตุผล
ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๑)
ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง
พุทธศักราช ๒๕๓๔

หลักการ

แก้ไขข้อ ๔ และข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๕๓๔ (ฉบับที่ ๑) เพื่อกำหนดเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และเจ้าพนักงานผู้ตรวจตราสถานที่เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงในกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดอื่น เสียใหม่

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันมีเทคโนโลยีในการเก็บรักษา การบรรจุ และขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงได้พัฒนาขึ้นมากสมควรกำหนดเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และเจ้าพนักงานผู้ตรวจตราสถานที่เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงเสียใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

พุทธศักราช ๒๕๓๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๕๓๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ และข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๕๓๑ (ฉบับที่ ๑) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต คือ

(๑) อธิบดีกรมโยธาธิการหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมโยธาธิการมอบหมาย สำหรับ

ในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับ

ในจังหวัดอื่น นอกจากกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานผู้ตรวจตราสถานที่เก็บ

และจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและกระทำการอย่างอื่น คือ

(๑) อธิบดีกรมโยธาธิการหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมโยธาธิการมอบหมาย สำหรับ

ในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับ

ในจังหวัดอื่น นอกจากกรุงเทพมหานคร "

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

สันติ ชัยวิรัตนะ

(นายสันติ ชัยวิรัตนะ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

65 ฉ.1

KL กองควบคุมวัสดุเชื้อเพลิง.
44 พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษา
ค178พ น้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช 2474.

